

‘Liza in al haar facetten ontdekken is een enorme uitdaging, maar ook een emotionele rollercoaster.’

Maartje Rammeloo

Titel: Een moderne en krachtige vrouw

Maartje Rammeloo vertolkt de rol van Liza Elliott in deze Broadway-opera. Openhartig vertelt zij over de voorbereidingen op deze prachtige rol en haar persoonlijke ervaringen met prestatiedruk en stress. ‘We staan allemaal altijd “aan”.’

Er zijn weinig opera's waarin een vrouw zo'n prominente rol speelt. Alles draait om Liza. Zelfs als je even niet op het podium staat, praten de anderen over haar. Hoe heb je je op deze grote rol voorbereid?

‘Om Liza te kunnen spelen heb ik me echt in *haar* tijd ingeleefd. Ik heb films bekeken en boeken gelezen, omdat ik wilde weten hoe het was om in de jaren '40 van de vorige eeuw in New York te leven. Hoe zagen de mensen eruit, hoe gedroegen ze zich? Ook de maatschappelijke en politieke ontwikkelingen vind ik interessant. Er zijn veel verwijzingen in de tekst naar personen en voorvallen in de jaren '40. Als je je daarin verdiept, begrijp je de onderliggende verhoudingen en ook Liza's gedrag beter. Hierdoor kan ik me beter in haar verplaatsen. Ik heb zelfs dansles genomen om te kunnen dansen als Liza en ben thuis gaan jongleren. Met al deze ervaringen oefende ik de tekst, eerst “droog” en daarna met emotie. Een hele klus want het is inderdaad een grote rol.’

Het stuk is halverwege de vorige eeuw geschreven. Herken je je als moderne vrouw nog wel in Liza?

‘Ik herken haar angsten en emoties en soms komen haar gevoelens zelfs heel dichtbij die van mijzelf. Tijdens het repeteren thuis heb ik vaak gehuild. In onze maatschappij en zeker in ons vak vragen we veel van onszelf en dat kan stress opleveren. Mijn werk is een groot deel van mijn identiteit, maar ik ben ook moeder. Dat zorgt soms voor spanningen. Als je je bedenkt hoeveel sneller en veeleisender onze maatschappij tegenwoordig is, realiseer je je dat je niet eens zo'n workaholic als Liza hoeft te zijn om een burn-out te krijgen. We staan allemaal altijd “aan”. Ook voor het publiek zal dit zeer herkenbaar zijn.’

In haar slaap kan Liza aan deze constante druk ontvluchten. En dan komen de dromen. Hoe is het om die te zingen?

‘Regisseur Anna Pool daagt ons uit deze dromen groots en fantasierijk te zingen en spelen, zoals in oude Hollywoodfilms. Je zo dramatisch mogen uiten, is echt fantastisch. Het fascinerende van die dromen is dat we niet alleen de Liza zien die door een moeilijke periode in haar leven gaat, maar ook haar verborgen kant; haar dromen en fantasieën. Liza in al haar facetten ontdekken is een enorme uitdaging, maar dus ook een emotionele rollercoaster.’

Liza bezoekt een psycholoog, wat best uitzonderlijk was in die tijd. Hoe kijk jij hier tegenaan?

‘Alhoewel het vandaag de dag veel normaler is om een psycholoog te zien, zijn mensen nog steeds niet erg open over issues als werkdruk en stress. Ik praat wel met anderen over mijn mentale gezondheid, ook op sociale media en ik krijg daar positieve reacties op. Mensen herkennen zich in mijn ervaringen, ook al laten ze er zichzelf niet zo gemakkelijk over uit. Men ziet het toch vaak nog als een teken van zwakte. Wat dat betreft zijn we nog niet veel opgeschoten. De ontwikkeling die Liza door de psychoanalyse doormaakt, vind ik hoopvol. Ze kijkt haar problemen recht in de ogen en tenslotte voelt ze zich bevrijd. Ze maakt een

keuze en laat dat niet aan de mannen over. Dat vind ik krachtig en ook heel modern. Zeker voor een verhaal dat zich afspeelt in 1941, maar net zo goed nog voor 2022.'